

Underbilag 6 til Bilag 26.

„Jyllandsposten“s Kronik.

Den 31. Maj 1946.

Engangsskat og Landbrugets Ejendomsskyld
af Godsejer *Flemming Juncker*, Overgaard.

Da jeg paa Grund af særlige Forhold ikke selv vil blive ramt af Forslaget om Ejendomsskyldstigningens Medregning i den engangsskattepligtige Formuestigning, mener jeg mig berettiget til nedenfor at fremsætte nogle Betragtninger over dette Princip uden Frygt for, at mine Motiver vil blive misforstaaet.

I Forslaget om Engangsskat § 5 forlanges faste Ejendomme ved Opgørelsen af Slutformuen optaget til den nye Ejendomsskyldværdi, dog med Loft ved 20 pCt. Stigning, medens Ejendommene ved Basisformuens Opgørelse selvfølgelig vurderes til den gamle Ejendomsskyld. Ejendomsskyldstigningens Medregning i den afgiftspligtige Formuestigning vil formentlig blive en af de mest diskuterede Detailler ved Forslaget.

Der fremføres særlig tre Hovedmotiveringer for Engangsskatten: 1) Beskæring af særlige Krigstidsgevinster, 2) Inddragning af ledige Penge, 3) Begrænsning af Statsgældens Stigning.

Betragtes disse Motiveringer i Relation til Landbrugets Ejendomsskyldstigning, kan man vel fastslaa følgende: Ad 1) Med Landbrugets nuværende Afkortning kan en Krigsgevinst kun foreligge i denne Forbindelse, naar den er konstateret ved et Salg, i hvilket Tilfælde den vil blive beskattet paa anden Maade. Ad 2) Ejendomsskyldstigningen kan selvfølgelig aldrig fortolkes som ledige Penge, men vel nærmest som et af det offentlige arbitrært fastslaaet, haardtbundet Formuegode af Marginnatur og dermed af tvivlsom Afkastnings- og Realisationsværdi. Ad 3) Denne Motivering kan i Modsætning til de to foregaaende dog diskuteres i denne Forbindelse. Formaalet er helt fiskalt og bør derfor ses dels i rent kynisk, dels i moralsk Belysning.

Beregningerne i Professorudvalgets Betænkning med passende Korrektion for Forøgelsen i den afgiftsfrie Formuestigning og for den mindre medregnede Ejendomsskyldstigning lader formode, at Provenuet af Ejendomsskyldstigningens Medregning vil være mindre end 200 Mill. Kr., hvoraf der paa Landbruget næppe vil falde mere end højst de 30 pCt., som Landbrugets Ejendomsskyld udgør af hele Landets Ejendomsskyld. Landbrugets Fordeling til mindre Enheder vil mere end opveje Byejendommenes mindre Stigning.

Regner vi med højst 60 Millioner, og betænker man, at det offentliges aarlige Besparelse ved Statsgældens Nedskrivning med de inddragne Beløb ikke vil naa 3 pCt., naar vi til, at en Medregning af Landbrugets Ejendomsskyldstigning i den engangsskattepligtige Formuestigning højst vil bringe det offentlige en aarlig Besparelse, der ligger i Størrelsesordenen 2 Mill. Kr. Indgrebet vil skabe Bitterhed hos Landbruget i dets nuværende Situation, og Beløbet er for intet at regne mod de Beløb, som Staten i de kommende Aar desværre kan risikere at maatte yde i Subsidier for at opretholde den størst mulige Landbrugseksport, saa længe vi maa konkurrere paa den nuværende Markedsbasis.